

Omraade. Jeg er ikke i Tvivl om, at det er nødvendigt, som foreslaas i § 5, at stabe en Overinstans, der afgør Tvistigheder dels mellem Købstadkommunerne og dels mellem Kommunernes forskellige Amtsrådskredse. Denne Overinstans, som der staves, kunde maaste faa alt for stort et Arbejde, hvis alle Tvistemaal, Kommunerne imellem, bleve henviste dertil. Jeg vil derfor tænke mig, at man mulig kunde finde en anden Metode til at redigere Bestemmelsen saaledes, at man i alt Fald beholdt Amtskommunerne til at afgøre de personlige Klager, ligesom Overligningskommissionen i Byerne, men at man f. Eks. udmeldte Mænd, dels fra Landkommunerne og dels fra Byerne, under Amtmandens Forsæde, som kunde afgøre slige Tvistemaal inden for den samme Amtsrådskreds. Uden for Kredsen, eller naar altsaa Købstæderne ere modsatte Amtsrådskredse, er det, saa vidt jeg skønner, dog absolut nødvendigt at faa en Overinstans, som afgør disse Tvistemaal. Men lige saa nødvendigt, forekommer det mig rigtigt, at der er begrænset det Arbejde, der falder, saa vidt det lader sig gøre. Jeg skulde derfor i og for sig ikke have det mindste imod at blive staaende ved det, der paa dette Omraade en Gang er gældende Lov og Praksis. I det Tilfælde, man kunde naa en Overenskomst paa § 3, som tilfredsstillende de modsatte Ansøufelser, vilde den næste Paragraf, der er rejst Betænkelighed ved med Hensyn til Paadømmelsen af de indkomne Klager, ganske af sig selv forsvinde. Det ærede Medlem for Listede Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) gjorde i høj Grad opmærksom paa Tjenstgjængen til at klage. Jeg tror ikke, den er fuldt saa slem, som der blev gjort opmærksom paa. Det kan jo være noget forskelligt. Jeg skal gøre opmærksom paa, at medens der i en Kommune paa ca. 1200 Skatteydere kan være 150 Klager i Almindelighed til selve Vigningskommissionen, er der yderst sjælden mere end et Par Stykker, der gaa til Overligningskommissionen, og det er dem, der i dette Tilfælde er Tale om. Saa stemt er det altsaa ikke. — Det næste Punkt, jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, er § 6 om bunden Næring. Saa vidt man kan skønne — og jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister gav den Bemærkning, da det ærede

Medlem fra Møen (Bojsen) havde Ordet, at det vilde blive nærmere specificeret, hvad der er bunden og hvad der er fri Næring — kan jeg ikke nægte, at jeg ogsaa anser det for i høj Grad nødvendigt, naar man kommer ind paa den mellemkommunale Bestatning, at have fuldkommen Klarhed over, hvad der hører til det ene, og hvad der hører til det andet. Det andet Medlem — jeg tror, det var det ærede Medlem fra Vestervig — nævnte Teglværker. Han vidste ikke, om de kom ind under det Begreb, som er opført her, men i ethvert Fald kom de ind under Begrebet faste Ejendomme. Jeg vil et Øjeblik tillade mig at dvæle derved, da jeg netop kender en Kommune, som er saa lykkelig eller ulykkelig at være belempret med et stort Teglværk, hvis Eier, som saa ofte, slet ikke bor i Kommunen. Dette Teglværk har haft en Mængde fremmede, indvandrede Arbejdere. Det ligger i en Landkommune, og for den har det betydelige Konsekvenser, om der blot hvert Aar falder en eller to Arbejdere paa dens Fattigbyrde eller Alderdomsforsørgelse, og det bliver Resultatet i dette Tilfælde. Jeg kan derfor ikke se bedre, end at i alt Fald disse Teglværker maa gaa med ind under Begrebet fast Ejendom, saaledes at de komme til at statte. — Saa var der et Punkt, som gentagne Gange blev omtalt i Gaar, og jeg synes, at de fleste Talere vare stemte for, at 4 Maanedere vare for høj en Grænse for Ketten til at faa noget af Skatteindtægten. Jeg vil med Hensyn dertil, dog gøre det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (W. Dinesen) opmærksom paa, at naar han mente, at Kommunen — og det var vel specifikt, antager jeg, det ærede Medlems Opholdskommune — ikke havde nogen Indtægt deraf, er der dog en væsentlig Indtægt, jeg vil næsten sige Hovedindtægten, som slige Kommuner altid ville have deraf, nemlig Sejeindtægten for Badesteder — det er jo ogsaa Tilfældet i Udlandet. Den er under de Forhold ret betydelig og bidrager for den Slags Bytter eller Badesteder en ikke ubetydelig Del til at have Skatteevnen ganske i sin Almindelighed. Jeg skulde da ogsaa selv være mest stemt for, at man ikke kom under denne Grænse af 4 Maanedere. Der maa jo være en Grænse for, hvor langt man kan gaa